

... על-פי הרגילות שהיתה אצל כו"כ חסידים, שהיו מחשיבים (מסבירים ומפרסמים) שיום הולדתם הוא – הפעם הראשונה שבאו לליובאוויטש אל הרבי, אצל כל רבי בזמן נשיאותו, ועד"ו בזמן נשיאותו של נשיא דורנו – אלה שבאו ל"ליובאוויטש שבליובאוויטש" של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר... כ"זאלול תש"א

ובנוגע אלינו חסידי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ הנה זהו ההתקשרות אליו

- מכתב מיוחד שהופיע כפתח דבר לקונטרס 'שבת תשובה - מוצאי יוה"כ'פ' תשי"א, בו מבאר הרבי את ענינים של עשרת ימי תשובה -

ב"ה,

ענין ימים אלו - עשר ימים שבין ר"ה ליוה"כ"פ בכלל (שעליהם ציוה הנביא דרשו הוי' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, כי אז הוא קי' רוב המאור אל הניצוץ) ושבת תשובה (אשר כל שבת הוא אותיות תש"ב אנוש², ובשבת זה ביחוד נהגו לדרוש לעורר את העם בתשובה) ויוה"כ"פ (שהוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרבים... לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתוודות ביוה"כ"פ) בפרט -

ענינים - תשובה, ובשתי המדרגות אשר בתשובה: א) תשובה תתאה, תשובה על חטא עון ופשע אשר עשה. ב) תשובה עילאה, להשיב רוחו בבחי' הביטול ומס"נ אל האלקים אשר נתנה, לשרשה ומקורה העצמי, כמו קודם ירידתה ויתר על כן.

מובן מזה, אשר תשו"ת יכולה להיות גם רק בענינים פרטים וחלק מכחות הנפש, אלו הכחות והענינים אשר בהם חטא ופגם,

אבל תשו"ע היא שמע ישראל, אסיפת וקיבוץ כל כחות הנפש שנת-פזרו העלאתן וכלות הנפש, ממטה למעלה, ואח"כ המשכה מלמעלה למטה בכל חלקי הנפש.

וכמו שהוא בפרט כן הוא גם בכללות הקומה שלימה של כל בני יש-ראל ראשיכם שבטיכם גו' עד שואב מימך, שצ"ל נאספים ונצבים כולם כאחד. שכללות נשמות ישראל תשובנה למקורם ושרשם⁵.

ומהענינים המסייעים באיחוד כל הפרטים, היא ההתקשרות עם הכלל אשר בו היו הם נכללים כאחד, ושם מתאימות הנה גם עתה.

ובנוגע אלינו חסידי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אנ"ש המקושרים אליו או גם רק שייכים אליו, הנה זהו ההתקשרות אליו ע"י לימוד תורתו, הליכה בדרך ישרה אשר הורנו וכו' - כאשר נתבאר זה כמה פעמים.

וזהו כן הכשרה וסיוע למילוי הברכה, אשר בה ה' מברך כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ את הבאים אליו לבקש ברכה בערב יוה"כ"פ אחר חצות. וזה לשונו:

דער אויבערשטער זאל געבען א חתימה און גמר חתימה טובה, א שנה טובה ומתוקה בגשמיות ורוחניות, אויף טאהן אין תורה ועבדו דה. די וואס האבן ב"ב זאל דער אויבערשטער העלפן אז זיי זאלן האבן נחת פון זיי, און פרינסה בהרחבה. די וואס דארפן בויען א בית, זאל זיי דער אויבערשטער העלפן בגשמיות ורוחניות.

מנחם מענדל בן חנה שניאורסאהן

ערב שבת תשובה ה'תשי"א ברוקלין נ. י.

- 1) ראה קונטרס העבודה ספ"ה.
- 2) אגרת התשובה ספ"ו.
- 3) רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ז.
- 4) ראה בכז"ל לקו"ת ר"פ האזינו. ד"ה דרשו הוי' תרצ"א (קונטרס י"ד).
- אגה"ת פ"ח ואילך.
- 5) ראה לקו"ת ר"פ נצבים. ושם דרושים לר"ה רד"ה והי' גו' בשופר גדול.
- 6) בשנת תשי"ז. בשנת תשי"ח הי' לשון הברכה: דער אויבערשטער זאל מעורר זיין מיט א התעוררות תשובה אמיתית מתוך פנימיות ונקודת הלב, עס זאל זיין א שנת אורה שנת תורה שנת עבודה.

"זחיי עולמם נטע בתוכנו"

א פשוט'ן הארציקן אויסגעשריי

בסדר הענינים דעשרת ימי תשובה למדים ענין חשוב באופן עבודת ה' של יהודי -

וזהו ענינם של עשרת ימי תשובה, שמתחילים בשופר דראש השנה, ומסתיימים בעבודת כהן גדול ביום הכיפורים:

בתחילת עשרת ימי תשובה לוקחים שופר ותור-קעים בו. השופר הוא קרן בהמה, וגם הקולות שתוקעים בו אינם תנועות מוזיקליות, אלא קולות פשוטים, תקיעה שברים ותרועה.

כאשר יהודי נעמד לפני הקב"ה - אין "חכמות". הקשר שלו עם הקב"ה הוא ע"י צעקה לבבית פשוטה ("א פשוט'ן הארציקן אויסגעשריי"), הוא צועק מעומק לבבו, פנימיות הלב, שהוא בנו של הקב"ה והקב"ה הוא אביו, ומבקש, שאביו יתן לו שנה טובה ומתוקה.

וסיום עשרת ימי תשובה הוא - עבודת כהן גדול בשני חלקים האמורים, כלומר, שידע ומחליט לעבוד את הקב"ה הן בבגדי זהב והן בבגדי לבן.

בנוגע לדברים שהם מחוץ לקדשי הקדשים, יודע

הוא, שכיון שהקב"ה נתן לו כסף ונשמה יהודית, אסור לו להתכסות ("בא האלטן זיך") בבגדי לבן, בגדים טהורים ונקיים, שכל דבר שעליהם נחשב לכתם, כך שכאשר פונים אליו אודות כסף, יאמר שילכו למישהו אחר, כיון שהוא קדוש וטהור. הוא יודע שבבית המקדש, הישיבה, בית הכנסת ובית המדרש, זקוקים לזהב - ועליו לתת זהב.

אבל כשמגיע לקדשי קדשים, אזי הוא שוה עם כולם. הוא לא מתהלך בבגדי זהב אלא בבגדי לבן, בגדים לבנים טהורים, טהורים מגשמיות וחומ"ריות. הוא יודע שבקדשי קדשים לא נמצא שום דבר, אפילו לחם הפנים, שהוא לחם קדוש, גם לא ה' בקדשי קדשים, אלא רק הקב"ה, התורה - הארון והלוחות - והכהן גדול.

וזהו המוסר השכל עבור כל יהודי:

התחלת החיים, התחלת העבודה והתחלת השנה, צריכה להיות בצעקה פשוטה להקב"ה - למעלה מהשכל; ואח"כ צריך הוא בעצמו לעי-שות את העבודות בבית המקדש, שהוא שלם גם עכשיו, הן בבגדי זהב והן בבגדי לבן.

שיחת יום ד' פרי האזינו תשי"ד

...הנה לפלא על מצב כגון דא, שכל הסברות עולות במחשבה לבד הסברא הכי פשוטה - פאלגען, לדאבוננו לא הוא היחיד בכגון דא אלא כמה מאנ"ש ואפילו פון שפיץ חב"ד, הנה "לפעמים" כשכותבים אליהם ענין שחדש הוא אצלם לפי דעתם, תומ"י מעסיקים השכל שלהם בכמה אופנים ודרכים לבד הדרך הכי פשוטה, והוא למלאות הנכתב כפשוטו מבלי פשט'לעך ומבלי דריידלעך... ממכתב ב' מ"ח י"ז

פניך האר בעבדך

שְׁהַחֲיִנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְנוּ הַזֶּה

מכתב מרתק מהרב נפתלי ש"י רוט להרב עזריאל זעליג סלונים ע"ה, בו הוא חולק עמו את רגשותיו העזים מדאיית פני רבו -

ב"ה כ"א אלול תשי"ט
ליובאוויטש ברוקלין נ.י.

כבוד ידי"נ הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ באמונה מלאכתו מלאכת שמים נאמן בית רבינו בעל מדות תרומיות בעל מרץ ורב פעלים מוהר"ר ע.ז. ש"י סלונים.

שלום וברכה!

מאוד גדול שמחתי לבשר לכת"ר שליט"א על בואי לשלום להסתופף בצל כ"ק אדמו"ר שליט"א, וברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, שזכיתי להכנס אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א ל"יחידות". למשך שעה וחמש רגעים.

...כל מי שלא ראה את פני קודש הקדשים כ"ק אדמו"ר שליט"א לא ראה ואינו יודע מה הפי' של רבינו שליט"א בפרט ורבי בכלל, וכידוע היטב לכת"ר שליט"א. ההתרגשות ההתפעלות וההתרוממות הוא לאין שיעור ואי-אפשר להוציאו באותיות. תפלת המנחה הראשונה של כ"ק אדמו"ר שליט"א גרם לי מהפכה ממש ואשרי אשרי שזכיתי לזה, כברכתו הוא לי במסיבת פרידה.

מה שרואים כאן משך 5 רגעים בלבד לא יספיקו כל הדיו וכל נייר שנמצא בעולם לתאר מה שזה עס איז העכער פון אותיות (- זה נעלה מאותיות)

כדוגמת הכהן גדול בהמצאו בקדש הקדשים לפני ולפנים ועוד יותר מזה. ולכן כמה שאכתוב זהו טיפה מן הים הגדול ממש. והנני מוסר לו כאן רק הענינים הנוגעים כרגע... וכאן, מקצת שבמקצת מהלך הענינים.

מיד עם בואי לשדה התעופה כאן קדמו את פני משלחת מיוחדת ובתוכם דודי מארה"ב לקחת אותי ל-770 איסטערן פארקווי (כפי שמסר לי בנימין קליין היתה הוראה לילה לפני בואי מכל"ק אדמו"ר שליט"א לנסוע לקבלני). בבואי להיכל הק' הייתי מאר מרוגש. קיבל את פני באהבה וחיבה יתירה הרב חודוקאו ש"י וכן ראשי הישיבה וכו'. כנהוג הובילו אותי מיד למקוה ויתר הנהגות לפני בוא אורח לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

כל מי שלא ראה אחדות וקרבה בליובאוויטש לא ראה אחדות מימיו. הקירוב והאהבה והאחדות שיש לי כאן היא מופתית ויוצאת מגדד הרגיל! עוד לא ראיתי כזאת מימי (מוכן שכת"ר בכללם - הרי סוף סוף הוא שהביאני לזה).

פעם ראשונה שזכיתי לראות את פני הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א הייתה בתפלת המנחה. רתת וחרדה אימה ופחד עברו בכל רמ"ח אברי וש"ה גידי.

עס איז העכער פון אותיות, וכלשון הרמב"ם (פ"ה מהל' ת"ת) "ואין לך כבוד גדול ככבוד הרב ולא מורא יתר ממורא הרב". הוראה את הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א ברגע הראשונה מיד חל עליו דין של תלמיד בפני רבו הכי מובהק, כי כל החכמה והתורה וכו' וכו' שלמד מאיזה רב שיהי' אינו מגיע אפס קצהו ממש למה שהאדם רואה בראיה ראשונה על פני הוד כ"ק אדמו"ר שליט"א ונהפך לאיש אחר לגמרי ברוחניות ובגשמיות. און וואס מער א רגע איז... (ומה שהרגע הוא יותר...).

...כל הנ"ל הוא כטיפה מן הים הגדול ממש. מען קאן דאס ניט פארשטעלן (= אי אפשר לשער זאת).

ברכה

און עם איז דא א צייט ווען מ'דארף טאן

מכתב מחול המועד טוכות תש"ח, אותו הרבי כותב במענה לשאל אודות אמירת סליחות בעשרת ימי תשובה

ב"ה, א' דחומ"ס, תש"ח

כבוד הו"ח אי"א נו"מ וכו' התמים מהר"ש ש"י שו"ב שלום וברכה!
במענה על שאלתו בענין אמירת סליחות בעשי"ת, הנני מעתיק בזה מרשימותי תשרי תרצ"א ריגא, ותשרי תש"ה ברוקלין:
תשרי תרצ"א:

הנהגות: אחר ר"ה א"א סליחות.

שיחות ר"ה: הרווינער הי' הולך לתשליך לא בר"ה, כ"א ב"ג מידות (ד' דעשי"ת). בהיותי בארצה"ב - בניו-יארק - אשתקד הלכתי לתשליך ימים אחדים לפני ר"ה, במוצאי ר"ה ולי"ג מידות.

הצ"צ הי' אומר י"ג מידות. הרבנית (אשת מהרש"ע) היתה ג"כ אומרת והי' בשבילה מנין מיוחד, כי אדנ"ע לא הי' בא אל המנין לאמר (אם אמר ביחידות - לא אמר ברוב. אמר כנראה "מבין השיטין" - גם ביחידות לא אמר סליחות אחר ר"ה).

משיחות תשרי, תש"ח: אשת מהרש"ע, חמותה אשת הצ"צ וכן אשת אדהאמ"צ היו אומרות סליחות בעשי"ת, אבל לא האנשים.

סיפר אאמו"ר (מהרש"ע) לאאמו"ר, אשר פעם בראותו שאמו הלכה לסליחות - בעשי"ת - ואביו (הצ"צ) יצטט און לערנט, שאל אותו עד"ו. ויענהו הצ"צ: עס איז דא א צייט ווען מען דארף זאגען און עס איז דא א צייט ווען מ'דארף טאן.

במענה על שאלתי שכתוב לאמר סליחות בצו"ג, ענה כ"ק מו"ח אד"ש: צום גדלי' איז דאך פון די ד' צומות.

בד"ש כל הדו"ש
הרב מנחם שניאורסאהן

מפני החג לא באתי על החתום.

"נל ימי חייד - להביא לימות המשיח"

משיחת ש"פ שמות תשנ"ב

פשיטא שחו"ל אוהבי ישראל, לא היתה כוונתם ח"ו להטייל אימה ופחד

בכוונת הודעת חז"ל בהנוגע לדרא דעקבתא דמשיחא, אין לך יום שאין קללתו מרובה וכו', אשר פשיטא שחו"ל אוהבי ישראל, לא היתה כוונתם ח"ו להטייל אימה ופחד ללא תועלת, ומטרת ההודעה כפולה,

א) כאשר יבוא ימים דחשך כפול ומכופל עד שיהי' המצב כהנ"ל שאין לך יום וכו', בכל זה לא יפול לב איש הישראלי עליו, כי ידוע ידע שזהו חבלי דעקבתא דמשיחא וכו'.

ב) כשמתוסף בהלעו"ז, מובן ופשוט שמוכרחת הוספה בצד הקדושה והברכה, ומופרכת הסברא והטענה, דיו במעמד ומצב הטוב שבצד הקדושה, בו עמדו היום בקר ואתמול ושלשום, כיון שנתוסף בהלעו"ז, ואי אפשר לעמוד במלחמה כי אם ע"י הוספה בצד הטוב.

מכתב ד' אייר, תשי"ז

ברור הדבר אשר ביאת המשיח תלויה בהפצת המעיינות

"בנקודה העיקרית דמכתבו, הנה תמה אני עליו ביותר וביותר, כי אנו אין לנו אלא הוראת הבעש"ט ותלמידיו, אשר ברור שמע ומסר אח"כ, בעליית נשמתו בראש השנה אשר ביאת המשיח היינו גאות השכינה וגאות בני ישראל תלויות בהפצת המעיינות (תורת החסידות) חוצה (מבואר בארוכה ובהסברה ענין זה - בישיבת שמחת תורה תר"ץ של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ, יעו"ש).

והוא מוכרח ג"כ ע"פ מ"ש הרח"ו בהקדמתו לשער ההקדמות, איך שמעכבים את הגאולה ע"י העדר לימוד פנימיות התורה כו' וכו' ואיך אפשר לומר [...] מי שיש לו השפעה - ע"י השגחה העליונה - על כמה אלפים מישראל ולע"ע לא נשמע ממנו שום הוראה לכל אלו שילמדו פנימיות התורה אילנא דחיי, ובה בשעה שבהנוגע לשאר ענינים - חוזר כופל ומשלש אף שמגדר ספק וס"ס עכ"פ לא יצאו, ודוקא בדבר גדול זה שאמר מלכא משיחא, ואמר זה להבעש"ט בעליית נשמתו בהיכל המשיח ובדברים ברורים שאין כל מקום לספק, אין כל מלה בפיו, אף שנעלה מכל ספק וס"ס, שאם הי' מרעיש עולם אפילו חלק עשירי ומאה ממה שהרעישו באה"ק ת"ו בהנוגע להצבעה, הי' באותו יום ממש אלפים מישראל ואולי רבבות מישראל מתחילים לימוד פנימיות התורה, ובמילא מקרבים קץ הגאולה בדרך סלולה וברורה.

במחילת כת"ר על כל האמור לעיל, אבל על כאו"א מאתנו אמור מדבר שקר תרחק, ובכגון דא - שתיקה כהודאה לדבר שקר דמי. ומוכרח לאמר את האמת הגלוי וברור מבלי להתחשב כו'."

מכתב ג' אלול תשט"ו